Dosar nr. 4-158/2025 4-25155534-38-4-05112025

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

09 decembrie 2025 **or. Rezina**

Judecătoria Orhei, sediul Rezina

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Eugeniu Russ

Grefier Natalia Catarău

cu participarea:

Agentului constatator Alexandru David

În lipsa:

Făptuitoarei Lucia Brînza

examinând în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională inițiată de către agentul constatator din cadrul Penitenciarului-17 Rezina, Alexandru David, în privința lui Brînza Lucia Vasile, născută la *****, domiciliată în *****, r-nul Rîșcani, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 343[1] din Codul contravențional,

CONSTATĂ :

1. Făptuitoarea Brînza Lucia la data de 08 august 2025, ora 11:26, aflîndu-se în Penitenciarul – 17 Rezina, în timpul efectuării controlului de specialitate la punctul de control și trecere a Penitenciarului nr.17-Rezina, a fost depistată și ridicată suma de 140 lei.

2. Acțiunile făptuitoarei de către agentul constatator Alexandru David au fost încadrate în baza art. 343[1] din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *Transmiterea tăinuită de control, prin orice mijloace, către persoanele deţinute în instituţiile penitenciare a obiectelor sau a substanţelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislaţiei privind executarea hotărârilor cu caracter penal, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

3. În ședința de judecată, *agentul constatator din cadrul Penitenciarului-17 Rezina, Alexandru David* a susținut procesul-verbal în totalitate și a solicitat ca, Brînza Lucia să fie recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 343[1] din Codul contravențional, cu aplicarea unei sancțiuni contravenționale sub formă de amendă în mărime minimă, cu confiscarea corpurilor delicte în folosul statului.

4. *Făptuitoarea Brînza Lucia*, fiind citată legal despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție cu mențiunea ”Plecat”, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării sale şi nici nu a solicitat examinarea cauzei în absenţa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, mai mult cu atît făptuitoarea a cunoscut că în privința sa urmează a fi inițiată o procedură contravențională, avînd obligaţia de a se interesa de cauza contravenţională pendinte, inclusiv pe portalul oficial al instanţelor de judecată www.jor.instante.justice.md. Astfel, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa făptuitoarei.

5. *Verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.*

6. *În drept*, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) din Codul contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 421^2 alin. (1) - (3) din Codul contravenţional, (1) Contravenţia prevăzută la art.343^1 se constată de Administraţia Naţională a Penitenciarelor. (2) Sunt în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale funcţionarii publici cu statut special din sistemul administraţiei penitenciare şi din instituţiile penitenciare. Procesele-verbale cu privire la contravenţii *se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente*.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

7. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

8. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

9. În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. ANP01 000827 din 04.11.2025.

Sub aspectul legalității procesului verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

10. Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în lipsa făptuitoarei, care a fost citată legal de a se prezentat, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție, iar lipsa acesteia a fost consemnată de martor.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; prezența martorului, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

Mai mult ca atât, făptuitoarea a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

În același context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în prezenţa făptuitorului *sau în absenţa lui*, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Penitenciarului-17 Rezina, Alexandru David, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

11. Prin urmare, instanţa notează că chiar dacă s-ar atesta prezenţa unor erori materiale exprimate prin greşeli ortografice, sau anumite omisiuni procesuale, în acest caz nu au fost stabilite circumstanţe de fapt şi de drept care ar afecta grav drepturile persoanei acuzate şi respectiv fondul cauzei pendinte, or în accepţiunea instanţei acestea ar fi irelevante sau insignifiante, fără să aducă atingere gravă unor garanţii stipulate de lege în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenţie.

Regulile nominalizate sunt dictate inclusiv din faptul că prin reținerea eventuală a diferitor erori formale invocate de părți în procesele contravenționale, în asemenea situații ar fi imposibil de susținut că statul își va mai onora obligațiile procedurale pozitive de a investiga efectiv o cauză, după cum reiese inclusiv conform § 41 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 32 din 29 noiembrie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional *(nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție)*.

12. *Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenție*, instanța concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

13. În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitoarea Brînza Lucia este învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 343[1] din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziția prin următoarele probe:

-procesul verbal cu privire la contravenție cu seria şi numărul ANP01 000827 din 04.11.2025*,* care cuprinde poziția personală a agentului constatator, din care reiese constatarea contravenției comise şi descrierea acesteia;

-procesul-verbal de percheziție din 08.08..2025;

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.08.2025;

-explicația făptuitoarei din 08.08.2025.

14. Instanţa subliniază astfel că, fapta contravenţională săvârşită de către făptuitoare a fost constatată personal de agentul constatator şi a fost inserată în procesul verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. ANP01 000827 din 04.11.2025.

Din analiza actului menţionat, care în situaţia relatată *supra* şi în condiţiile art. 425 alin. (2) - (5) din Codul contravenţional constituie o probă pertinentă şi concludentă cazului, instanţa a stabilit cu certitudine că, Brînza Lucia la data de 08 august 2025, ora 11:26, aflîndu-se în Penitenciarul – 17 Rezina, în timpul efectuării controlului de specialitate la punctul de control și trecere a Penitenciarului nr.17-Rezina, a fost depistată și ridicată suma de 140 lei.

Prin urmare, probele enunţate, denotă că Brînza Lucia a comis fapta constatată, adică intenționa să transmită tăinuită de control, către persoana deținută în Penitenciarul nr.17-Rezina a substanţelor a căror transmitere ori păstrare este interzisă conform legislaţiei privind executarea hotărârilor cu caracter penal, dacă fapta nu constituie infracţiune.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieşind din pct.295 din Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, aprobat prin Hotărîrea de Guvern nr.583 din 26.05.2006 prevede că, *persoanele sosite la întrevedere sînt informate despre comportamentul deţinutului şi regulile de conduită în timpul întrevederii, interdicţia coletelor ilegale, precum şi sînt avertizate de întreruperea imediată a întrevederii dacă vor fi observate încălcări ale regulilor stabilite*.

În subsidiar, instanţa mai statuează că potrivit anexei nr.7 la Statutul executării pedepsei de către condamnaţi, unde este prevăzută Lista obiectelor, produselor alimentare şi lucrurilor

interzise în penitenciar şi/sau izolatorul de urmărire penală" (...)5. *Bani,* valută străină, obiecte de valoare; (....).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar şi apreciate de instanţe, iar instanţa reţine că încheierea procesului verbal şi adoptarea deciziei de sancţionare este una temeinică, iar fapta contravenţională imputată făptuitoarei a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare.

15. Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitoarei au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumţiei de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. ANP01 000827 din 04.11.2025, actul fiind emis cu respectarea tuturor condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege, dar şi cu prezumţia de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumţii consacrate expres în art. 425 alin. (2) şi 442 alin. (1) din Codul contravenţional, care în opinia instanţei, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanţa europeană îl dă acestei noţiuni (*Salabiaku împotriva Franţei*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului şi în Decizia *Haiducu şi alţii contra Românie*i din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenţie nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumţie relativă de conformitate a procesului verbal cu realitatea, prezumţie fără de care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei, intrând în competenta poliţiei.

16. În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie de către Brînza Lucia, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte şi pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 343[1] din Codul contravențional.

Pe lângă aceasta, instanţa nu a determinat nici alte circumstanţe prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătura răspunderea contravenţională.

17. În continuare, instanţa reţine că dosarul contravenţional în privinţa lui Brînza Luciape semnele contravenţiei prevăzute de art. 343[1] din Codul contravențional a fost expediat în instanţa de judecată pentru examinare în fond, fără a fi indicată vre-o recomndarea de aplicarea unei sancţiuni.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanţe atenuante sau agravante, instanţa de judecată nu a reținut.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanţa de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravenţional şi în limitele stabilite de art. 343[1] din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituţia R. Moldova, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată

prevede o sancţiune cu *amendă de la 300 la 500 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 40 la 60 de ore.*

18. Instanţa de judecată mai evidenţiază că orice sancţiune juridică, inclusiv cea contravenţională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancţiunea maximă, or sancţiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societăţii, ci de prevenire a săvârşirii faptelor ilicite şi de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepţia contravenţiei prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

19. În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, de împrejurările săvârşirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul ei la momentul constatării faptei şi de faptul că în şedinţa de judecată făptuitoarea şi de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare.

20. În baza celor enunţate *supra*, având în vedere circumstanţele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitoare, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa de judecată constată vinovăţia lui Brînza Lucia în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 343^1 din acelaşi cod şi îi aplică făptuitoarei o sancţiune sub formă de amendă în cuantumul de 300 unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 15000 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Brînza Lucia că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

21. Potrivit art.431 alin. (1), (2) și (4) Cod contravențional, corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, faţă de care există temeiuri a presupune că au servit la săvîrşirea contravenţiei, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenţionale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenţei ori inexistenţei elementelor constitutive ale contravenţiei. (2) Corpurile delicte se anexează la procesul-verbal cu privire la contravenţie, în care se descriu amănunţit, ori se păstrează într-un alt mod prevăzut de lege. Corpurile delicte care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate se fotografiază, iar fotografiile se anexează la procesul-verbal, în care se consemnează acest fapt. (4) La judecarea cauzei contravenţionale, instanţa hotărăşte asupra corpurilor delicte potrivit art.439^7 din prezentul cod şi prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravenţional.

La caz, instanța de judecată reține că prin procesul verbal de percheziție și ridicarea bunurilor din 08.08.2025 au fost ridicate 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0245, 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0134 și 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0079.

Conform art. art.439^7 din Codul contravențional, (1) Confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea

unei contravenţii. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, se concluzionează că, 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0245382935, 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0134505355 și 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0079977428, care se păstrează la materialele cauzei, de transmis spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat și la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului.

22. În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 421^2, 443, 452-458, 460 şi 462-463 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se recunoaşte vinovată Brînza Lucia Vasile în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 343^1 din Codul contravențional şi i se aplică acesteia o sancţiune cu amendă în cuantum de 300 (trei sute) unităţi convenţionale, care reprezintă echivalentul sumei de 15000 (cincisprezece mii) lei.

Se explică lui Brînza Lucia Vasile că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plăteşte în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

Corpurile delicte: 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 100 lei cu seria și numărul F. 0245382935, 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0134505355 și 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 20 lei cu seria și numărul D.0079977428, care se păstrează la materialele cauzei, de transmis spre păstrare Serviciului Fiscal de Stat și la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, de confiscat în folosul statului

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Rezina.

Preşedintele şedinţei,
judecător **/semnătura/** **Eugeniu Russ**

Copia corespunde originalului
Judecător **Eugeniu Russ**